

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion, Diaconu Iurie, Catan Liliana și Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui

*Caraman Simion XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond: 02.12.2020 – 18.02.2021;

Instanța de apel: 11.03.2021 – 21.10.2021;

Instanța de recurs: 03.01.2022 – 06.06.2022.

Asupra recursului ordinar în cauză, Colegiul penal lărgit

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18 februarie 2021, cauza fiind judecată în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a dispus încetarea procesului penal de învinuire a lui *Caraman Simion XXXXX* în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă a deciziei de sancționare nr. MAI 05068277 din 06.09.2020, pentru comiterea aceleiași fapte în privința aceluiași acuzat – Caraman Simion.

1.1. Pentru a pronunța sentința de încetare a procesului penal, prima instanță a constatat că , Caraman Simion, la data de 06.09.2020, aproximativ la ora 04:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care îl conducea, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, acționând contrar prevederilor pct. 14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă mijlocul de transport în stare

de ebrietate, a urcat la volanul motocicletei de model CM125-2, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului de 110 cm³, și s-a deplasat pe str. Uzinelor 4, mun. Chișinău. Ulterior, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către angajații INSP al IGP al MAI și supus testării alcoolscoapice prin intermediul dispozitivului „DRAGER 6810”. Potrivit tichetului nr. 6878 din 06.09.2020, ora 04:01, s-a stabilit că în aerul expirat de inculpat persista o concentrație a vaporilor de alcool de 0,54 mg/l, care conform art. 134¹² alin.(3) Cod penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui Caraman Simion au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care nu deține permis de conducere*.

2. Nefiind de acord cu sentința nominalizată împotriva acesteia a declarat apel *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri prin care Caraman Simion să fie recunoscut culpabil pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată pe o perioadă de probațiune de 2 ani, iar în baza art. 90 alin. (6) Cod penal, inculpatul să fie obligat de a presta muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 200 ore. Să fie dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului suma de 21,77 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a subliniat că, la data de 06.09.2020 în privința lui Caraman Simion a fost întocmit un proces-verbal nr. MAI 05068277 din 06.09.2020, pentru faptul că la acel moment, inculpatul temporar nu avea asupra sa permis de conducere. Însă, fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 264¹ Cod penal se exprimă în acțiunea de a conduce mijlocul de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante. Faptul că la data de 06.09.2020 Caraman Simion a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat s-a constatat în rezultatul examinării alcooscoapice la fața locului, stabilindu-se concentrația de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l.

Respectiv, acțiunile menționate ale inculpatului comise la data de 06.09.2020 au fost însoțite de una din variantele agravante prevăzute la alin. (4) art. 264¹ Cod penal și anume: subiectul nu deține permis de conducere. Prin faptul nedeținerii permisului de conducere se are în vedere că: subiectul deține permis de conducere, însă unul necorespunzător categoriei/subcategoriei mijlocului de transport pe care îl conducea în momentul săvârșirii infracțiunii (deținând doar permis de conducere a mijlocului de transport de

categoria A), acțiuni constatate și corect calificate conform elementelor infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Totodată, s-a menționat că acțiunile ilegale „conducerea vehicolului de către o persoană care nu deține asupra sa permis de conducere,, și „conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere” s-au bazat pe aceiași investigații, însă reieșind din circumstanțele stabilite, ele sunt încadrate în două norme distincte, prima conform art. 232 alin. (1) Cod Contravențional, iar a doua conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021 apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

3.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel a constatat că Caraman Simion, la data de 06.09.2020, aproximativ la ora 04:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără a deține permis de conducere pentru categoria mijlocului de transport pe care îl conducea, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, acționând contrar prevederilor pct.14 lit. a) din Regulamentul Circulației Rutiere, care interzice conducătorului de vehicul să conducă mijlocul de transport în stare de ebrietate, a urcat la volanul motocicletei de model CM125-2, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului de 110 cm³, și s-a deplasat pe str. Uzinelor 4, mun. Chișinău. Ulterior, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost stopat de către angajații INSP al IGP al MAI și supus testării alcoolscopice prin intermediul dispozitivului „DRAGER 6810”. Potrivit tichetului nr. 6878 din 06.09.2020, ora 04:01, s-a stabilit că în aerul expirat de inculpat persista o concentrație a vaporilor de alcool de 0,54 mg/l, care conform art. 134¹² alin.(3) Cod penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3.2. În susținerea soluției pronunțate instanța de apel a notat că, prima instanță a stabilit just starea de fapt și de drept ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, determinând concluzia despre încetarea procesului penal de învinuire a lui Caraman Simion în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 prot. 7 la CtEDO, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă, pe aceleași fapte, a deciziei de sancționare nr. MAI 05068277 din 06.09.20 în privința aceluiași acuzat – Caraman Simion.

Împrejurările ce determină necesitatea încetării procesului penal în privința lui Caraman Simion au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și partea apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că procesul penal de învinuire a lui

Caraman Simion în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, urmează a fi încetat în conformitate cu prevederile art. 22 Cod de procedură penală și art. 4 prot. 7 la CtEDO, în legătură cu emiterea și devenirea definitivă, pe aceleași fapte, a deciziei de sancționare nr. MAI 05068277 din 06.09.20 în privința aceluiași acuzat – Caraman Simion.

În acest context, instanța de apel a constatat că prin procesul verbal cu privire la contravenție nr. MAI 05068277, Caraman Simion, a.n. XXXXXX, CP XXXXX a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute la art. 232 alin. (1) Cod contravențional în legătură cu conducerea, la data de 06.09.2020 ora 04.01, a motocicletei Viper CM-125-2 fără număr de înmatriculare, fără a avea permis de conducere asupra sa. Acestuia i-a fost aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în cuantum de 3 unități contravenționale echivalentul a 150 lei și 2 puncte de penalizare.

Contravenția prevăzută la art. 232 alin. (1) Cod contravențional incriminează fapta de conducere a vehiculului de către o persoană care nu are asupra sa permis de conducere ori dovadă înlocuitoare, cu drept de circulație, a permisului sau actul de înmatriculare de stat a vehiculului, sau polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă.

Astfel, este evident că și în cauza contravențională și în cauza penală inculpatului i s-a incriminat aceeași conduită și anume conducerea la data de 06.09.2020 ora 04:00 a motocicletei de model CM125-2, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului de 110 cm³, pe str. Uzinelor 4, mun. Chișinău fără a deține dreptul de conducere a acestui mijloc de transport. Instanța de judecată, luând în calcul jurisprudența CtEDO pe marginea chestiunii respective, apreciază că originea sau natura juridică a normelor care-l obligau pe inculpat să nu procedeze în felul respectiv, precum și faptul că norma penală se deosebește de cea contravențională prin adaugarea unui element - starea de ebrietate agravantă la primul element - conducerea mijlocului de transport fără permis (pentru care inculpatul a fost recunoscut vinovat), este irelevantă, ori așa cum a fost specificat anterior, o soluție contrară, fondată exclusiv pe natura juridică a interdicției încălcate ar fi în măsură să submineze garanția oferită de art. 4 al protocolului 7 și să nu o facă concretă și efectivă așa cum o cere Convenția.

În acest sens, instanța a reținut că, în cauza Gradinger vs. Austria (23.10.1995 par. 54- 55) Curtea a fost pusă în situația de a se expune asupra noțiunii de "idem" (aceeași faptă). Astfel, în acea situație reclamantul invoca faptul că atunci când i-a fost stabilită o sancțiune cu amendă, în baza art. 5 din Codul rutier (care sancționa conducerea unui automobil în stare de ebrietate), autoritățile statului l-au condamnat de două ori pentru fapte identice celor în baza cărora tribunalul regional a decis că nu reprezintă infracțiunea stabilită de art. 81 alin. (2) CP (cauzarea din imprudență a morții unei alte persoane în condițiile în care autorul s-a pus în stare de ebrietate alcoolică chiar și involuntar). Reclamantul invoca faptul că prescripțiile acestor două norme (art. 5 din Codul rutier și

art. 81 alin. (2) Cod penal) coincideau în substanță, și stabileau interdicția de a conduce un vehicul în stare de ebrietate cu o alcoolemie mai mare de 0,8 g/l.

În cauza respectivă, Curtea a indicat că tribunalul penal regional nu a reținut existența la reclamant a circumstanței agravante specificată de art. 81 alin. (2) Cod penal (starea de ebrietate), însă autoritățile administrative, pentru a face aplicabil art. 5 din Codul rutier, au admis existența acestei stări la inculpat. Curtea a indicat că nu trece cu vederea faptul că aceste norme diferă nu doar sub aspectul denumirii faptei incriminate (numelui infracțiunii) dar și mai important, sub aspectul scopului și naturii lor. Curtea a indicat că infracțiunea pedepsită de art. 5 din codul rutier nu reprezintă decât un aspect al celei pedepsite de art. 81 alin. (2) Cod penal. Totuși, Curtea a indicat că ambele decizii litigioase se fondează pe același comportament. În consecință a avut loc o violare a art. 4 protocolul 7.

La pct. 51 - 52 din Hotărârea Curții Constituționale Nr. 12 din 14.05.2015 a fost specificat că "potrivit jurisprudenței Curții Europene, principiul non bis in idem își găsește aplicabilitatea doar în cazul unei acuzații în materie penală (a se vedea, spre exemplu, cauza Maaouia vs. Franța, 5 octombrie 2000) și, evident, în dosarele penale în care figurează persoane acuzate. Așadar, în procedura penală națională principiul va fi aplicat dacă anterior persoana a avut calitatea de bănuit, învinuit, inculpat sau condamnat pentru o faptă care ulterior a devenit obiectul unei urmăriri penale sau examinări judiciare repetate. 52. Curtea reține că principiul non bis in idem impune autorităților publice competente nu doar interdicția de a judeca repetat o persoană, dar și interdicția de a urmări penal de mai multe ori persoana pentru aceeași faptă. La pct. 53 - 54 din aceeași hotărâre, Curtea a indicat că „pronunțarea și intrarea în vigoare a unei sentințe judecătorești sau emiterea unei hotărâri de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale împiedică reluarea urmăririi penale, punerea sub o învinuire mai gravă sau stabilirea unei pedepse mai aspre pentru aceeași faptă săvârșită de aceeași persoană. 54. Totodată, acest principiu urmează a fi aplicat numai atunci când a fost emis un act cu caracter definitiv, fie că este vorba de o ordonanță de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală, fie de o hotărâre judecătorească definitivă”.

Prin urmare, principiul non bis in idem nu se aplică în cadrul căilor ordinare de atac sau al altor proceduri legale de contestare.

Astfel, instanța de apel a concretizat că în speță, neatenția organului de urmărire penală în necontestarea deciziei agentului constator și inițierea unei urmăriri penale pe marginea unor fapte sancționate deja în ordine contravențională, nu-i poate fi imputată inculpatului și nu reprezintă o scuză pentru a deroga de la principiul stabilit de art. 22 Cod de procedură penală și de art. 4 Prot. 7 la CtEDO.

Or, având în vedere faptul că, în prezenta cauză penală, inculpatului i se incriminează comiterea infracțiunii stabilite de art. 264¹ alin. (4) Cod penal în legătură cu faptul că la 06.09.2020 ora 04.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat exprimată printr-o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, a condus motocicletă de model CM125-2, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului de 110 cm³, pe str. Uzinelor 4, mun. Chișinău fără a deține dreptul de conducere a acestui mijloc de transport, deoarece anterior, prin procesul verbal contravențional MAI 05068277 din 06.09.2020, același inculpat, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 232 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu suma de 150 lei și 2 puncte de penalizare, în legătură cu faptul că a condus la 06.09.2020 ora 04.00 motocicletă de model CM125-2, fără a deține asupra sa permisul de conducere, (f.d. 29) în condițiile în care, ambele proceduri, de fapt au avut același scop, s-au bazat pe aceleași investigații și probe și se referă în esență la una și aceeași faptă - conducerea unui mijloc de transport în lipsa dreptului de a-l conduce (legea penală incriminând doar agravanta acestei acțiuni - conducerea unui vehicul în lipsa dreptului respectiv de către o persoană în stare de ebrietate avansată), din considerentul că procesul verbal contravențional MAI 05068277 din 06.09.2020 și decizia de sancționare **au devenit definitive și irevocabile**, nefiind anulate și au autoritate de res judecată, în condițiile în care legea internă, cât și jurisprudența națională stabilesc în mod clar imposibilitatea condamnării de două ori pentru aceeași faptă a uneia și aceleiași persoane, instanța de apel, **cu referire la prevederile art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, a apreciat că instanța de fond justificat a concluzionat de a emite pe caz o sentință de încetare a procesului penal în privința lui Caraman Simion XXXXX.**

4. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs ordinar de către *procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu*, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casare acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În susținerea recursului se menționează că, la data de 06.09.2020 în privința lui Caraman Simion a fost întocmit un proces-verbal nr. MAI 05068277 din 06.09.2020, pentru faptul că la acel moment, inculpatul temporar nu avea asupra sa permis de conducere. Însă, fapta prejudiciabilă prevăzută la art. 264¹ Cod penal se exprimă în acțiunea de a conduce mijlocul de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante. Faptul că la data de 06.09.2020 Caraman Simion a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat s-a constatat în rezultatul examinării alcooscopice la fața locului, stabilindu-se concentrația de alcool în aerul

expirat de 0,54 mg/1.

Respectiv, acțiunile menționate ale inculpatului comise la data de 06.09.2020 au fost însoțite de una din variantele agravante prevăzute la alin. (4) art. 264¹ Cod penal și anume: subiectul nu deține permis de conducere.

Într-adevăr aceste două fapte ilegale: conducerea vehicolului de către o persoană care nu deține asupra sa permis de conducere și conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere, s-au bazat pe aceleași investigații, însă reieșind din circumstanțele stabilite ele sunt încadrate în două norme distincte, prima faptă conform art. 252 alin. (1) Cod contravențional, iar a doua – conform art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, analizând cele sus menționate în coraport cu circumstanțele de fapt și de drept reținute în speță, recurentul susține că prima instanță neîntemeiat a încetat procesul penal intentat în privința lui Caraman Simion, acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal, interpretând în mod eronat prevederile legislației procesual penale. În așa mod, instanța de judecată a pronunțat o sentință care este contrară legii, fiind neîntemeiat menținută de către instanța de apel.

5. Judecând recursul ordinar declarat și verificând legalitatea hotărârii atacate în baza materialelor din dosar, Colegiul penal lărgit conchide că acesta urmează a fi admis în conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Cât privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

În acest sens, Colegiul lărgit ajunge la concluzia că instanța de apel nu a respectat întocmai exigențele enumerate mai sus, or, din materialele prezentei cauze penale se observă niște particularități de o importanță majoră, care au fost trecute cu vederea de

către instanța de gradul doi de jurisdicție.

Astfel, potrivit sentinței, procesul penal intentat în privința lui Caraman Simion, în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, a fost încetat în legătură cu **emiterea și devenirea definitivă a deciziei de sancționare nr. MAI 05068277 din 06.09.2020**, pentru comiterea aceleiași fapte în privința aceluiași acuzat – Caraman Simion.

În descriptivul sentinței, prima instanță motivează soluția adoptată prin prisma principiului *non bis in idem*, stabilind că „procesul verbal nr. MAI 05068277 din 06.09.2020 este anexat la materialele cauzei – f.d. 29. Același proces verbal denotă că acesta a fost întocmit în prezența lui Caraman Simion, a.n. 28.12.1994, iar ultimul a semnat respectivul proces verbal, inclusiv faptul că recunoaște contravenția și este de acord să achite amenda stabilită. În situația în care, atât acuzatorul, cât și Caraman Simion, au cunoscut despre existența acestui proces verbal contravențional și despre decizia de sancționare, de mai mult de 15 zile, nimeni din ei nu a contestat **decizia respectivă, instanța de judecată apreciază că aceasta a devenit definitivă și irevocabilă obținând calitatea de res judecata**”.

„...în condițiile în care, ambele proceduri, de fapt au avut același scop, s-au bazat pe aceleași investigații și probe și se referă în esență la una și aceeași faptă – conducerea unui mijloc de transport în lipsa dreptului de a-l conduce (legea penală incriminând doar starea agravată a acestei acțiuni – conducerea unui vehicul în lipsa dreptului respectiv de către o persoană în stare de ebrietate avansată), din considerentul că procesul verbal contravențional MAI 05068277 din 06.09.20 și **decizia de sancționare au devenit definitive și irevocabile și au autoritate de res judecata**, în condițiile în care legea internă cât și jurisprudența națională stabilesc în mod clar imposibilitatea condamnării de două ori pentru aceeași faptă a unei și aceeași persoane, instanța de judecată, cu referire la prevederile **art. 391 alin. (1) pct. 5 din CPP**, apreciază că în speță se impune emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal în privința lui Caraman Simion XXXXX.” (f.d. 126, vol. I).

Fiind investită cu judecarea apelului declarat de către partea acuzării, instanța de apel a dispus respingerea acestuia ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței primei instanțe, constatând temeinicia soluției de încetare a procesului penal, în baza art. 391 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, care prevede expres că *sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de **încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal***.

Din textul legal precitat mai sus, se desprind 3 temeuri de drept care permit instanței de judecată să dispună încetarea procesului penal în ședința de judecată, care în mod evident nu rezultă din materialele cauzei și nu au tangență la speța dedusă judecării.

Or, atât prima instanță, cât și instanța de apel, focusându-și atenția la motivarea elementelor identice ce se regăsesc în fapta contravențională și cea penală, pentru care i

se înaintează învinuirea inculpatului în prezenta cauză penală, argumentând astfel dubla condamnare a acestuia, nu s-au expus în nici un mod asupra temeiului de drept, în baza căruia se dispune încetarea procesului penal în privința lui Caraman Simion.

Mai mult, instanțele de fond susțin că decizia de sancționare a lui Caraman Simion a devenit definitivă și irevocabilă, împrejurare care rezultă din materialele cauzei. Însă, Colegiul lărgit apreciază critic temeiul reținut în mod formal la încetarea procesului penal în prezenta cauză penală, care contrazice motivarea dată de instanțele ierarhic inferioare.

Totodată, instanța de recurs notează că instanțele de fond, la judecarea cauzei, nu au coroborat norma contravențională cu norma penală, împrejurare dedusă din următoarea constatare: *Or, având în vedere faptul că, în prezenta cauză penală, inculpatului i se incriminează comiterea infracțiunii stabilite de art. 264¹ alin. (4) CP în legătură cu faptul că la 06.09.2020 ora 04 00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat exprimată printr-o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, a condus motocicleta de model CM125-2, fără numere de înmatriculare, cu capacitatea cilindrică a motorului de 110 cm³, pe str. Uzinelor 4, mun. Chișinău **fără a deține dreptul de conducere a acestui mijloc de transport**, deoarece anterior, prin procesul verbal contravențional MAI 05068277 din 06.09.20, același inculpat, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției stabilite de art. 232 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu suma de 150 lei și 2 PP, în legătură cu faptul că a condus la 06.09.2020 ora 04 00 motocicleta de model CM125-2, **fără a deține asupra sa permisul de conducere** (f.d. 29). (f.d. 164, vol. I).*

Din cele reținute *supra*, este evident că inițial, inculpatului Caraman Simion i se incriminează conducerea unui mijloc de transport fără a deține asupra sa permis de conducere, așa precum prevede norma contravențională, iar ulterior, aceleași fapte i se atribuie și semnele: stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, în cauza penală dedusă judecății instanțele de fond nu au analizat construcția normelor cu caracter contravențional și a celei cu caracter penal în corespundere cu fapta inculpatului și în ce măsură aceasta este absorbită de normele vizate în prezenta speță.

Rezumând cele consemnate mai sus, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri viciate.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, fiind incident temeiul de drept prescris la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu casarea deciziei contestate, și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, având în vedere că eroarea constatată în prezenta cauză penală nu poate fi corectată de instanța de recurs.

În cadrul rejudecării cauzei, instanța de apel urmează să înlăture erorile menționate, să țină cont de împrejurările expuse care au servit temei de casare a soluției adoptate și în strictă conformitate cu prevederile art. 417-418 Cod de procedură penală să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2021, în cauza penală în privința lui *Caraman Simion XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **29 iulie 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Guzun Ion

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Boico Victor